

Národní divadlo moravskoslezské

Národní divadlo moravskoslezské

Suchý humor, noblesa a elegancie pozapomenutého strýčka, který se ve skutečnosti jmenoval Neckář. Tajnosti slavných

03.03.2025 krajskelisty.cz ~ Adina Janovská ~ Rubrika: Hlavní město Praha ~ Infotype: Nepojmenováno ~ Datum importu: 03.03.2025 04:42 ~ Celková návštěvnost: 526 430 ~ RU / den: 8 145 ~ Vydavatel: Czechberry s.r.o. ~ Země: Česko ~ AVE: 3 000,00 Kč ~ GRP: 0,09

Z jednoho oka mu koukaly jiskřičky smíchu a zlomyslnost, z druhého jízlivost a podraz... O tak dokonalého záporáka by se dnes producenti poprali. Noblesní elegán s úžasným smyslem pro humor sice éru zbožňovaných milovníků prošvihl, přesto se ani později navzdory vždy perfektně střiženému obleku neztratil.

Pro prvorepublikovou éru zbožňovaných milovníků a sladkobolných melodramat se narodil příliš pozdě, takže zatímco na stříbrném plátně vyznávali lásku krásným kolegyním Oldřich Nový, Rolf Wanka, Svatopluk Beneš, Vladimír Borský či Raoul Schráníl, o zhruba desetiletí mladší elegán musel na vojnu. Díky vrozené noblese a šarmu se jeho parketou stali elegantní světáci, nezřídka maskující nekalé úmysly uhlazeným chováním a sebevědomím. Kultivovaná dikce, odměřenost a mírná povýšenost, smysl pro suchý anglický humor ho předurčily k rolím gentlemanů z lepší společnosti, uhlazených důstojníků či různých podvodníků, kterým nelze odolat. Kdyby chtěl Eduard Dubský zářit pod vlastním příjmením, nejspíš by mu to neprošlo, protože k noblese patřilo i libozvučné jméno. Jeho synovec Václav Neckář už si s něčím takovým o pár desetiletí později hlavu lámat nemusel.

Osudová Mařenka

Narodil se 19. listopadu 1911 jako Eduard Neckář ve Starých Horách na Vysočině, které jsou dnes částí Jihlavy, do velmi početné rodiny, sedm potomků přicházelo na svět s dvouletými odstupy, a pak po sedmnácti letech k nim přibyl ještě osmý. Jeho František pracoval jako dělník v jihlavské továrně, matka Marie byla dcerou koláře z Opatova Josefa Duba. A právě ona ho inspirovala, když později hledal svůj umělecký pseudonym. Na budoucnosti dětí rodičům velmi záleželo, takže začal studovat na gymnáziu v Jihlavě, kde se nadšeně přidal k místním ochotníkům. V divadle si nenechal ujít žádné představení a jedno z nich se mu stalo osudným. Když počátkem třicátých let hostovala ve městě operetní společnost Marie (Mařenky) Zieglerové, definitivně se rozhodl. Stal se členem jejího souboru a jezdil s ní po štacích dva roky.

U Bati a jen pro Baťu

V době, kdy se naplno rozjížděl český zvukový film, Eduard ještě stihl krátce působit v pražském Tylově divadle v Nuslích, v roce 1934 ale musel nastoupit povinnou vojenskou službu. Po jejím absolvování vystupoval tři sezóny s divadelní společností Jaroslava Bittla a teprve v roce 1938 konečně zakotvil na stálé scéně, stal se členem souboru Východočeského divadla v Pardubicích. V roce 1941 přijal nabídku činohry **Divadla moravskoslezského** v Ostravě. V hornické metropoli hrál až do konce druhé světové války a stanul konečně také před filmovou kamerou ve dvou krátkých filmech začínajícího režiséra Bořivoje Zemana. Ve Vánočním snu si zahrál otce holčičky, která v záplavě dárků málem zapomene na dříve milovaného hadrového panáčka, a ve výchovném snímku Tři knoflíky muzikanta Ferdu. Film, který byl natočen v Baťových zlínských ateliérech, byl ale určen pouze pro uzavřená představení podniků Baťa.

Zemanův elegán

Podobného ražení byl o rok později i osvětový film Československého filmového ústavu Zlín Kdo je vinen?. A pak ho konečně mohla na plátně spatřit i veřejnost jako vojáka Jendu v adaptaci románu Jana Morávka Blázen z Lorety, který natočil režisér Karel Steklý pod názvem Průlom. Byl to ale Bořivoj Zeman, kdo mu poskytl v roce 1947 ve svých celovečerních filmech hned dvě první velké a jeho hereckému naturelu blízké role. V psychologickém dramatu Mrtvý mezi živými si zahrál kariéristického poštovního asistenta Roberta Munka a v komedii na aktuální téma Nevíte o bytě? velkošmelináře Drahoše Kučeru.

Nevíte o bytě?

Živá obrazovka

Po osvobození se jeho kariéra začala velmi slibně rozjíždět, takže není divu, že v divadle působil už výhradně na pražských jevištích. Nejprve dvě sezóny v nově vzniklém Realistickém divadle (dnešní Divadlo pod Palmovkou – pozn. autorky), další dvě v Divadle státního filmu. V roce 1950 se stal členem souboru Městských divadel pražských a setrval v něm až do roku 1984. Před kamerou měl tehdy přímo žně, jen do převzatí v únoru 1948 si zahrál v deseti projektech. Často hrál v historických či životopisných filmech, jeho komediálního talentu ale režiséři bohužel využívali jen zřídka. Ztvárňoval postavy důstojníků, feditele či různých úředníků a jeho filmové hrdinové mívali často podobný charakter jako ti divadelní. Po začátku vysílání Československé televize se začal objevovat i na obrazovce v inscenacích, které byly v té době ještě vysílány naživo, takže kladly na herce mnohem větší nároky než dnes.

Nevyužitý talent

V následujících desetiletích ztvárnil ve filmu a televizi zhruba šest desítek postav, většinou ale vedlejších či epizodních. Jeho typickým hrdinou je svěťácký nápadník hlavní hrdinky v hořké komedii z roku 1969 Hvězda, v níž si po nucené pětadvacetileté odluce konečně znovu zahrála jedna z

největších českých filmových hvězd přelomu třicátých a čtyřicátých let Zita Kabátová. Film ani televize bohužel nedokázaly dostatečně využít jeho mimořádného talentu pro konverzační komedie, což je velká škoda. Nouzí o nabídky ale netrpěl, nesměl chybět ani v seriálových projektech, od legendárních Sňatků z rozumu z roku 1968, natočených podle literární předlohy Vladimíra Neffa, přes kontroverzních Třicet případů majora Zemana, v jehož první epizodě ztvárnil postavu pokladníka Kalčíka, až po Zákony pohybu režiséra Evžena Sokolovského, které nechaly publikum nahlédnout do každodenního pracovního kolotoče zaměstnanců **národního** podniku Radiana, vyrábějícího litinové radiátory.

S Vaškem v jednom filmu

Kromě filmu a televize působil také velmi často v rozhlasu a spolupracoval s dabingem. Jeho hlasem například promlouvá v české verzi mafián Psi dečka Columbo v nesmrtelné americké kriminální komedii Billy Wildera z roku 1959 Někdo to rád horké, s Marilyn Monroe v hlavní ženské roli. Zatímco v šedesátých letech natáčel i několikrát ročně, v následujícím desetiletí už všechny své aktivity začal výrazně omezovat. Jeho filmografie se definitivně uzavřela v roce 1979 postavou kardinála v historické komedii režiséra Karla Steklého Pan Vok odchází, v níž si zahrál ševce Žabku jeho synovec Václav Neckář, který byl v té době již zbožňovanou hvězdou populární hudby.

Rodinná štafeta

Eduard Dubský zemřel 2. března 1989 v Praze, bylo mu sedmdesát sedm let. Jeho syn Rupert Dubský začínal už jako dětský herec, pak ale emigroval do Švýcarska, kde působil nejen přímo na jevišti, ale také jako úspěšný dramatik, divadelní režisér a libretista. Eduardův mladší bratr Václav přijal také umělecké jméno Dubský a i pro něj se stalo divadlo celoživotní láskou. Václavovi synové Václav a Jan už ale zůstali věrní rodnému příjmení Neckář. Poté co normalizace smetla legendární trio Golden Kids, vykročil Václav v roce 1971 na sólovou dráhu, založil s podporou klávesisty, kytaristy, violoncellisty a klarinetisty Jana skupinu Bacily a jsou živoucími legendami české pop music.

(zdroje: Wikipedia, ČSFD, FDB, IMDB, idnes.cz, Česká televize, Český rozhlas, **Národní divadlo moravskoslezské**)

<https://www.krajskelisty.cz/praha/32729-suchy-humor-noblesa-a-elegance-pozapomenuteho-strycka-ktery-se-ve-skutecnosti-jmenoval-neckar-tajnosti-slavnych.htm>

Suchý humor, noblesa a elegance pozapomenutého strýčka, který se ve skutečnosti jmenoval Neckář. Tajnosti slavných

03.03.2025

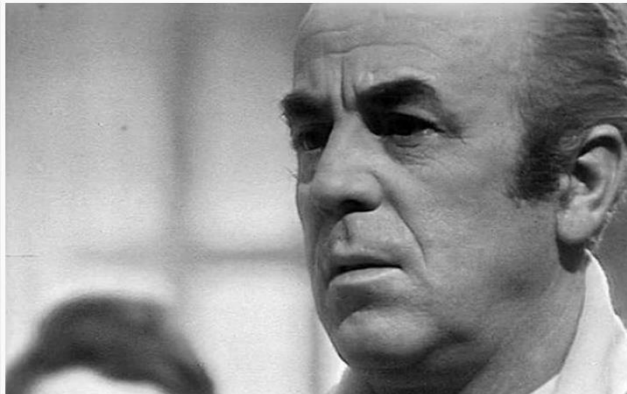

Foto: Se svolením České televize

Popisek: Eduard Dubský jako profesor Brož v televizní inscenaci z roku 1969 Naciatrhač, z cyklu komedií o mezilidských vztazích Blázní na tapetě

Z jednoho oka mu koukaly jiskřičky smíchu a zlomyslnost, z druhého jízlivost a podraz... O tak dokonalého záporáka by se dnes producenti poprali. Noblesní elegán s úžasným smyslem pro humor sice éru zbožňovaných milovníků prošvihl, přesto se ani později navzdory vždy perfektně stříženému obleku neztratil.

Pro prvorepublikovou éru zbožňovaných milovníků a sladkobolných melodramat se narodil příliš pozdě, takže zatímco na stříbrném plátně vyznávali lásku krásným kolegyním Oldřich Nový, Rolf Wanka, Svatopluk Beneš, Vladimír Borský či Raoul Schráníl, o zhruba desetiletí mladší elegán musel na vojnu. Díky vrozené noblese a šarmu se jeho parketou stali elegantní světáci, nezřídka maskující nekalé úmysly uhlazeným chováním a sebevědomím. Kultivovaná dikce, odměřenost a mírná povýšenost, smysl pro suchý anglický humor ho předurčily k rolím gentlemanů z lepší společnosti, uhlazených důstojníků či různých podvodníků, kterým nelze odolat. Kdyby chtěl Eduard Dubský zářit pod vlastním příjmením, nejspíš by mu to neprošlo, protože k noblese patřilo i libozvučné jméno. Jeho synovec Václav Neckář už si s něčím takovým o pár desetiletí později hlavu lámat nemusel.

Osudová Mařenka

Narodil se 19. listopadu 1911 jako Eduard Neckář ve Starých Horách na Vysočině, které jsou dnes částí Jihlavy, do velmi početné rodiny, sedm potomků přicházelo na svět s dvouletými odstupy, a pak po sedmácti letech k nim přibyl ještě osmý. Jeho František pracoval jako dělník v jihlavské továrně, matka Marie byla dcerou koláře z Opatova Josefa Duba. A právě ona ho inspirovala, když později hledal svůj umělecký pseudonym. Na budoucnosti dětí rodičům velmi záleželo, takže začal studovat na gymnáziu v Jihlavě, kde se nadšeně přidal k místním ochotníkům. V divadle si nenechal ujít žádné představení a jedno z nich se mu stalo osudným. Když počátkem třicátých let hostovala ve městě operetní společnost Marie (Mařenky) Zieglerové, definitivně se rozhodl. Stal se členem jejího souboru a jezdil s ní po štacích dva roky.

U Bati a jen pro Batů

V době, kdy se naplno rozjížděl český zvukový film, Eduard ještě stihl krátce působit v pražském Tylově divadle v Nuslích, v roce 1934 ale musel nastoupit povinnou vojenskou službu. Po jejím absolvování vystupoval tři sezóny s divadelní společností Jaroslava Bittla a teprve v roce 1938 konečně zakotvil na stálé scéně, stal se členem souboru Východočeského divadla v Pardubicích. V roce 1941 přijal nabídku činohry Divadla moravskoslezského v Ostravě. V hornické metropoli hrál až do konce druhé světové války a stanul konečně také před filmovou kamerou ve dvou krátkých filmech začínajícího režiséra Bořivoje Zemana. Ve Vánočním snu si zahrál otce holčičky, která v záplavě dáreků málem zapomene na dřívě milovaného hadrového panáčka, a ve výchovném snímku Tři knoflíky muzikanta Ferdu. Film, který byl natočen v Batových zlínských ateliérech, byl ale určen pouze pro uzavřená představení podniků Batá.

Zemanův elegán

Podobného ražení byl o rok později i osvětový film Československého ústavu Zlín Kdo je viněn?. A pak ho konečně mohla na plátně spatřit i veřejnost jako vojáka Jendu v adaptaci románu Jana Morávka Blázen z Lorety, který natočil režisér Karel Steklý pod názvem Průlom. Byl to ale Bořivoj Zeman, kdo mu poskytl v roce 1947 ve svých celovečerních filmech hned dvě první velké a jeho hereckému naturelu blízké role. V psychologickém dramatu Mrtvý mezi živými si zahrál kariéristického poštovního asistenta Roberta Munka a v komedii na aktuální téma Nevíte o bytě? velkošmelináře Drahoše Kučeru.

Nevíte o bytě?

Kurzy měn

Aktuální kurzovní listek - Exchange s.r.o. 03.03.2025

EUR	24.90	25.20	KURZOVNÍ KALKULAČKA
USD	23.90	24.20	

Více měn / Porovnání kurzů bank / Europlatby ZDARMA